

عنوان مقاله:

طبقه بندی شاخص‌های ارزیابی پایداری آب زیرزمینی در آبخوان‌های مناطق خشک و نیمه خشک

محل انتشار:

فصلنامه حفاظت منابع آب و خاک، دوره 14، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده‌گان:

سوسن حابیر یزدی - دانشجوی دکترا گروه علوم و مهندسی محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

مریم رباطی - استادیار گروه علوم و مهندسی محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

سعیده سامانی - استادیار عضو هیأت علمی دانشگاه موسسه تحقیقات آب وزارت نیرو، پژوهشکده مطالعات و تحقیقات منابع آب.

فریبا زمانی هرگلانی - استادیار گروه علوم و مهندسی محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: با توجه به واپستگی روزافرون انسان به آب شیرین به ویژه آب زیرزمینی که مهمترین منبع تامین آب در سرزمین‌های خشک و نیمه خشک است، مطالعه پایداری وضعیت آبخوان‌ها امری ناگزیر است. در این راستا از شاخص‌های ارزیابی استفاده می‌شود که معمولاً مز مشخصی بین دسته بندي شاخص‌ها وجود ندارد و در زمینه‌های مختلفی مانند اقتصاد، اجتماع و محیط زیست با یکدیگر همپوشانی دارند. همچنین معمولاً پژوهشگران به تعدادی شاخص که برای مطالعه موردی ایشان قابل اندازه‌گیری باشد اکتفا می‌کنند. به دلیل این کمبود، در این مقاله سعی شده است شاخص‌های متنوعی که برای ارزیابی آب زیرزمینی در آبخوان‌های مناطق خشک و نیمه خشک جهان استفاده شده است جمع آوری و طبقه‌بندی گردد. روش پژوهش: این پژوهش مطالعه‌ای بر مطالعات پیشین ایران و جهان در زمینه ارزیابی پایداری آب زیرزمینی برمنای شاخص‌های مختلف شده است. سیر حرکت و پیشرفت این شاخص‌ها و دسته‌بندی آنها در گروه‌های محیط زیستی، اقتصادی و نهادی در قالب این پژوهش تعریف شده است. همچنین شاخص‌های ترکیبی نیز که برای مباحث زیرمجموعه پایداری تدوین شده اند مانند شاخص فقر آبی در این پژوهش مدنظر قرار گرفته است. شاخص فقر آبی زیرمجموعه معیار رقابت و شاخصی اجتماعی معرفی شده است. این شاخص به عنوان زیرمجموعه‌ای از معیار رقابت آبی مطرح شده است که به ویژه در سرزمین‌های خشک و نیمه خشک مانند بخش‌های قابل توجهی از کشورهای غرب آسیا شاخص‌مهمی برای سنجش میزان فقر ناشی از کمبود آب مطرح است. به عبارتی این شاخص، آب و فقر را به هم پیوند می‌دهد. باقته ها: نتایج حاکی از آن است که شاخص‌های محیط زیستی با سهم ۶۳ درصدی بیشتری تعداد را در بین مطالعات داشته‌اند و شاخص‌های فیزیکی بیش از نیمی از شاخص‌های محیط زیستی را شامل می‌شود. پس از آن شاخص‌های اقتصادی با ۱۸ درصد، شاخص‌های اجتماعی با ۱۴ درصد و شاخص‌های نهادی با ۷ درصد در رتبه‌های بعدی از لحاظ تعداد قرار دارند که نشانده‌هند توجه صاحب نظران به اهمیت محیط زیست و اقتصاد بر پایداری آبخوان‌ها است. نتایج: اگرچه شاخص‌های اجتماعی فقط ۱۳ درصد از کل شاخص‌ها را در بر دارد اما به دلیل اهمیت و وزن بالای آنها نیاز به مطالعه پیشتر دارد همچنین این نوع شاخص‌ها عمده‌تاً استفاده از مطالعات جامعه شناسان کمک شایانی به بررسی حقیقی و هدفمند پایداری آبخوان‌ها خواهد کرد. همچنین با توجه به اینکه ارزیابی پایداری، دیدگاهی بین رشته‌ای است، انتخاب شاخص‌های آن نیاز به مبانی نظری قوی دارد لذا کار گروهی با حضور متخصصان مختلف منجر به بالا رفتن کیفیت نتیجه مطالعات خواهد شد. با توجه به اینکه شاخص‌های نهادی عمده‌تاً نقش پاسخ را در موضوع پایداری آبخوان دارند لذا تدوین شاخص‌های نهادی در آینده و لحاظ نمودن وزن منطقی برای این شاخص‌ها در حین ارزیابی پایداری اهمیت به سزاوی در بالا بردن کیفیت ارزیابی دارد. شاخص‌های نهادی عمده‌تاً مرتبط با حکمرانی هستند و با توجه به اینکه رویکرد توسعه یافته‌گی کاهش تمرکز مدیریت از بالا به پایین است، شا...

کلمات کلیدی:

شاخص‌های اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2003389>

